

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2002

Julkaistu Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 2002

N:o 441—451

SISÄLLYS

N:o		Sivu
441	Laki liikennevahinkolautakunnasta	3007
442	Laki liikennevakuutuslain muuttamisesta	3011
443	Laki Euroopan yhteisön maidon ja maitotuotteiden kiintiöjärjestelmän täytäntöönpanosta annetun lain 6 ja 8 §:n muuttamisesta	3012
444	Tasavallan Presidentin avoin kirje valtioneuvostossa toimeenpannuista muutoksista	3013
445	Valtioneuvoston asetus hyljevahinkojen korvaamisesta	3014
446	Valtioneuvoston asetus kuljetusten alueellisesta tukemisesta annetun lain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta	3017
447	Valtioneuvoston asetus kuljetusten alueellisesta tukemisesta annetun lain soveltamisalueesta annetun valtioneuvoston asetuksen 2 §:n muuttamisesta	3018
448	Valtioneuvoston asetus kuljetusten alueellisesta tukemisesta	3019
449	Valtioneuvoston asetus saaristokuljetusten tukemisesta	3020
450	Maa- ja metsätalousministeriön asetus kolmansista maista tuotavasta hunajasta	3022
451	Ulkoasiainministeriön ilmoitus rangaistussäännöksistä, joita sovelletaan rikottaessa neuvoston asetusta tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi	3026

N:o 441

Laki

liikennevahinkolautakunnasta

Annettu Helsingissä 31 päivänä toukokuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Liikennevahinkolautakunta

Liikennevahinkolautakunta toimii korvauskäytännön yhtenäistämiseksi liikennevahinkojen korvausasioissa lausuntoja ja soveltamissuosituksia antavana toimielimenä.

2 §

Lautakunnan asettaminen

Liikennevahinkolautakunnassa on puheenjohtaja, kolme varapuheenjohtajaa ja seitsemän muuta jäsentä.

Valtioneuvosto nimeää puheenjohtajan, va-

rapuheenjohtajat ja muut jäsenet sekä seitsemän varajäsentä enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan.

Jos lautakunnan puheenjohtaja, varapuheenjohtaja, jäsen tai varajäsen eroaa tai kuolee kesken toimikauden, sosiaali- ja terveysministeriö nimeää hänen tilalleen jäljellä olevaksi toimikaudeksi uuden puheenjohtajan, varapuheenjohtajan, jäsenen tai varajäsenen.

3 §

Lautakunnan jäsenten kelpoisuusvaatimukset

Lautakunnan jäsenten on oltava liikennevahinkoasioihin perehtyneitä.

HE 16/2002
LiVM 3/2002
EV 38/2002

Puheenjohtajan, varapuheenjohtajien ja vähintään yhden muun jäsenen on oltava oikeustieteen kandidaatin tutkinnon suorittaneita. Puheenjohtajan on lisäksi oltava tuomarin tehtäviin ja liikennevakuutukseen hyvin perehtynyt. Kahden jäsenen on oltava erikoislääkäreitä, joilla on perehtyneisyys lautakunnassa käsiteltäviin asioihin. Yhden jäsenen on oltava diplomi-insinöörin tutkinnon suorittanut sekä perehtynyt ajoneuvon tekniikkaan ja yhden jäsenen on oltava perehtynyt ajoneuvojen korjaustoimintaan.

4 §

Liikennevahinkolautakunnan tehtävät

Liikennevahinkolautakunnan tehtävänä on korvauskäytännön yhtenäisyyden edistämiseksi antaa suosituksia ja lausuntoja liikennevahinkoja koskevissa korvausasioissa sekä liikennevahinkoja koskevan yleisen tiedonsaannin edistämiseksi tiedottaa toiminnastaan.

Lautakunta voi antaa yleisiä soveltamisuosituksia liikennevakuutuslain (279/1959) mukaisissa korvausasioissa ja liikennevakuutuslain soveltamisen kannalta periaatteellisia kysymyksissä.

Lautakunnan tehtävänä on antaa lausuntoja korvausasioissa:

- 1) liikennevakuutustoimintaa harjoittavan vakuutusyhtiön, Liikennevakuutuskeskuksen tai Valtiokonttorin pyynnöstä;
- 2) tuomioistuimen pyynnöstä korvausasian ollessa tuomioistuimessa käsiteltävänä; ja
- 3) vahingonkärsineen, vakuutuksenottajan taikka muun korvaukseen oikeutetun pyynnöstä.

5 §

Asioiden käsittely lautakunnassa

Jos korvausasiassa on annettu tuomioistuimen lainvoimainen ratkaisu, liikennevahinkolautakunta ei ratkaistulta osin saa käsitellä asiaa.

Asiat ratkaistaan esittelystä joko lautakunnan istunnossa tai lautakunnan asettamissa jaostoissa. Merkitykseltään vähäiset asiat tai muut sellaiset asiat, joissa lautakunta- tai

jaostokäsittely ei ole tarpeellinen, voidaan käsitellä siten kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään.

Lautakunnalla on oikeus käyttää asiantuntijoita.

Asioita lautakunnassa käsiteltäessä noudatetaan, mitä hallintomenettelylain (598/1982) 1—13, 16, 24, 26 ja 27 §:ssä, kielilaissa (148/1922), saamen kielen käyttämisestä viranomaisissa annetussa laissa (516/1991), tiedoksiannosta hallintoasioissa annetussa laissa (232/1966) ja asiakirjain lähettämisestä annetussa laissa (74/1954) säädetään.

Asianosaiselle on ennen asian ratkaisemista varattava tilaisuus antaa vastineensa asiasta, jollei kuuleminen ole ilmeisen tarpeetonta.

Asian käsittely lautakunnassa on maksuton.

6 §

Lautakunnassa käsiteltävät korvausasiat

Liikennevakuutustoimintaa harjoittavan vakuutusyhtiön, Liikennevakuutuskeskuksen tai Valtiokonttorin on, jollei korvausasiaa ole ratkaistu tuomioistuimen lainvoimaisella tuomiolla tai jollei kysymyksessä ole tapaturmavakuutuslainsäädännön nojalla annettuun lainvoimaiseen korvauspäätökseen perustuva takautumisvaade, ennen korvausasian ratkaisua pyydettävä lautakunnalta lausunto asiassa, joka koskee:

- 1) pysyvän osittaisen tai täydellisen työkyvyttömyyden taikka kuoleman perusteella suoritettavaa jatkuvaa korvausta tai sen sijasta suoritettavaa jatkuvan korvauksen kertakaikkista pääoma-arvoa;
- 2) jatkuvan korvauksen korottamista tai alentamista liikennevakuutuslain 6 §:n 2 momentin perusteella;
- 3) vian ja muun pysyvän haitan perusteella suoritettavaa korvausta, jos vamma on vaikea; tai
- 4) kivun ja säryn korvaamista, jos vamma on vaikea.

Edellä 1 momentissa tarkoitettulla vakuutuslaitoksella on oikeus pyytää lautakunnalta lausuntoa muistakin käsiteltävinään olevista korvaustointa koskevista asioista.

Jos vakuutuslaitoksen ratkaisu 1 momentissa mainituissa asioissa poikkeaa korvaussensaajan vahingoksi lautakunnan lausunnos-

ta, on sen lisättävä lausunto päätökseensä. Mainittu päätös on annettava tiedoksi myös lautakunnalle.

Vahingonkärsineellä, vakuutuksenottajalla tai muulla korvaukseen oikeutetulla on oikeus pyytää lautakunnalta lausuntoa asiasta, joka koskee liikennevahingon korvaamista tai muuta samaan liikennevahinkoon liittyvää vaatimusta.

Edellä 4 momentissa tarkoitettulla on oikeus pyytää lautakunnalta lausuntoa 90 päivän kuluessa 1 momentissa tarkoitettun vakuutuslaitoksen korvauspäätöksen antamispäivästä.

7 §

Lautakunnan oikeustoimikelpoisuus

Liikennevahinkolautakunta voi saada niimiinsä oikeuksia ja tehdä sitoumuksia tässä laissa tarkoitettujen tehtäviensä suorittamiseksi sekä hakea, kantaa ja vastata tuomioistuimissa ja muiden viranomaisten luona. Lautakunnan kotipaikka on Helsinki.

Lautakunnan puheenjohtajalla ja lautakunnan erikseen määräämillä henkilöillä on oikeus edustaa lautakuntaa ja kirjoittaa sen nimi. Lautakunnan on ilmoitettava näiden henkilöiden nimet ja kotipaikat Vakuutusvalvontavirastolle, joka antaa pyynnöstä todistuksen siitä, kenellä on oikeus edustaa lautakuntaa ja kirjoittaa sen nimi.

8 §

Oikeus saada tietoja

Liikennevahinkolautakunnalla on salassapitosäännösten estämättä oikeus saada sen käsiteltävänä olevan asian selvittämiseksi tarpeelliset tiedot viranomaisilta, terveydentai sairaanhoitotoimintaa harjoittavilta, Eläketurvakeskukselta, eläke- tai vakuutuslaitoksilta, vahingonkärsineen tai muun korvauksen hakijan työnantajalta, työttömyyskassalta taikka muulta etuuden myöntäjältä.

9 §

Virkavastuu

Liikennevahinkolautakunnan jäseniin, asiantuntijoihin ja muihin lautakunnan tehtäviä

hoitaviin sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä heidän hoitaessaan lautakunnan tehtäviä.

10 §

Salassapitovelvollisuus

Joka liikennevahinkolautakunnan jäsenenä tai varajäsenenä tai palveluksessa olevana tai asiantuntijana toimeksiannon perusteella taikka vakuutusyhtiölain (1062/1979) 18 luvun 6 b §:n nojalla on saanut tietää vakuutusyhtiön, sen asiakkaan tai jonkun muun taloudellista asemaa tai terveydentilaa tai muita henkilökohtaisia oloja koskevan seikan taikka liiketäi ammattisalaisuuden, ei saa ilmaista tätä sivulliselle, jollei se, jonka hyväksi vaihtovelvollisuus on säädetty, anna suostumustaan tietojen ilmaisemiseen tai jollei laissa ole muuta säädetty.

Rangaistus 1 momentissa säädetyn vaihtovelvollisuuden rikkomisesta tuomitaan rikoslain (39/1889) 38 luvun 1 tai 2 §:n mukaan, jollei teko ole rangaistava rikoslain 40 luvun 5 §:n mukaan tai jollei siitä muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta.

11 §

Lautakunnan valvonta

Liikennevahinkolautakunnan toimintaa valvoo Vakuutusvalvontavirasto.

12 §

Lautakunnan toiminnan rahoitus

Liikennevahinkolautakunnan toiminta rahoitetaan liikennevakuutuslain 19 §:ssä tarkoitetuilta vakuutusyhtiöiltä sekä Valtiokonttorilta perittävillä maksuilla. Maksujen yhteismäärä määräytyy Vakuutusvalvontaviraston vuosittain vahvistaman lautakunnan talousarvion perusteella.

Lautakunnan toiminnasta aiheutuvat kustannukset jaetaan liikennevakuutusta harjoittavien vakuutusyhtiöiden ja Valtiokonttorin kesken vakuutusyhtiöiden Suomessa saaman liikennevakuutuksen maksutulojen ja Valtio-

konttorin laskennallisen maksutulon mukaisessa suhteessa. Maksuille voidaan vahvistaa vähimmäismäärä.

Vakuutusvalvontavirasto vahvistaa vakuutusyhtiöltä ja Valtiokonttorilta perittävien maksujen suuruuden.

Maksujen perimisestä ja tilittämisestä liikennevahinkolautakunnalle voidaan antaa tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksella.

13 §

Tarkemmat säännökset

Tarkempia säännöksiä lautakunnan hallinnosta ja toiminnan järjestämisestä sekä muusta tämän lain täytäntöönpanosta annetaan valtioneuvoston asetuksella.

14 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä kesäkuuta 2002. Lain 4 ja 6 § tulevat kuitenkin voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 31 päivänä toukokuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

15 §

Siirtymäsäännökset

Lautakunta aloittaa 4 §:ssä mainittujen tehtävien hoidon 1 päivänä tammikuuta 2003 lukien.

Liikennevakuutuslain 17 a §:ssä tarkoitettussa liikennevahinkolautakunnassa ennen 1 päivää tammikuuta 2003 vireillä olevat ja 1 päivänä tammikuuta 2003 käsittelemättä olevat asiat siirtyvät mainittuna päivänä tämän lain mukaisen lautakunnan käsiteltäväksi.

Ensimmäinen tämän lain voimaantulon jälkeen alkava lautakunnan toimikausi voi olla kolmea vuotta pidempi, ei kuitenkaan pidempi kuin neljä vuotta.

Ennen lautakunnan asettamista täysilukuisena 2 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettulla tavalla valtioneuvosto voi nimetä lautakuntaan puheenjohtajan, varapuheenjohtajat ja kolme muuta jäsentä, joilla on oikeus päättää henkilökunnan ottamisesta sekä muista toimenpiteistä, jotka ovat tarpeen lautakunnan toiminnan aloittamiseksi.

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 442

L a k i

liikennevakuutuslain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 31 päivänä toukokuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 26 päivänä kesäkuuta 1959 annetun liikennevakuutuslain (279/1959) 17 a §, sellaisena kuin se on laissa 361/1993, sekä
muutetaan 21 b §, sellaisena kuin se on laissa 990/1999, seuraavasti:

21 b §
Liikennevakuutuskeskuksen palveluksessa tai asiantuntijana toimeksiannon perusteella toimivan henkilön vaitiolovelvollisuudesta, vaitiolovelvollisuuden piiriin kuuluvien tietojen luovuttamisesta ja vaitiolovelvollisuu-

den rikkomisesta on soveltuvin osin voimassa, mitä vakuutusyhtiölain 18 luvun 6, 6 b ja 6 c §:ssä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Helsingissä 31 päivänä toukokuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 443

L a k i

Euroopan yhteisön maidon ja maitotuotteiden kiintiöjärjestelmän täytäntöönpanosta annetun lain 6 ja 8 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 31 päivänä toukokuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 17 päivänä maaliskuuta 1995 Euroopan yhteisön maidon ja maitotuotteiden kiintiöjärjestelmän täytäntöönpanosta annetun lain (355/1995) 6 §:n 1 momentti ja 8 §, sellaisena kuin niistä 8 § on osaksi laissa 550/1997, seuraavasti:

6 §

Suoramyyntin viitemäärä

Työvoima- ja elinkeinokeskus vahvistaa hakemuksesta tilakohtaisen viitemäärän tuottajalle, joka myy maitoa tai maitomäärää vastaavia tuotteita suoraan kulutukseen.

suoritettu liian vähän, maksettavaan määrään lisätään maito- ja maitotuotealan lisämaksusta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3950/92 soveltamista koskevista yksityiskohdaisista säännöistä annetun komission asetuksen (EY) N:o 1392/2001 8 artiklan mukainen viivästyskorko.

Suorittamatta jääneen lisämaksun perimisessä on soveltuvin osin noudatettava, mitä verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/1961) ja sen nojalla on säädetty.

8 §

Lisämaksun laiminlyönti

Jollei maksuvelvollinen ole oma-aloitteisesti suorittanut maidon viitemäärän ylittämisestä menevää lisämaksua tai jos maksua on

Tämä laki tulee voimaan 5 päivänä kesäkuuta 2002.

Helsingissä 31 päivänä toukokuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Raimo Tammilehto*

N:o 444

Tasavallan Presidentin avoin kirje
valtioneuvostossa toimeenpannuista muutoksista

Annettu Helsingissä 31 päivänä toukokuuta 2002

Tasavallan Presidentti vapauttaa pyynnöstä kirjailija, tekniikan lisensiaatti, kansanedustaja Satu Majastiina Hassin valtioneuvoston jäsenyydestä ja ympäristöministerin tehtävistä sekä ministerinä käsittelemästä ulkoasiainministeriön toimialaan kuuluvia asioita sekä pankinjohtaja, agronomi Raimo Kauko Juhani Tammilehdon valtioneuvoston jäsenyydestä ja maa- ja metsätalousministerin tehtävistä.

Tasavallan Presidentti nimittää ja määrää

Helsingissä 31 päivänä toukokuuta 2002

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

samalla maanviljelijä, valtiotieteen maisteri, kansanedustaja Jari Antero Koskisen valtioneuvoston jäseneksi ja maa- ja metsätalousministeriksi sekä

yhteiskuntatieteiden ylioppilas, kansanedustaja Jouni Ensio Backmanin valtioneuvoston jäseneksi ja ympäristöministeriksi.

Lisäksi Tasavallan Presidentti määrää ministeri Sini Maaria Suvi-Anne Siimeksen ministeriksi käsittelemään myös ulkoasiainministeriön toimialaan kuuluvia asioita.

Pääministeri *Paavo Lipponen*

N:o 445

Valtioneuvoston asetus
hyljevahinkojen korvaamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä toukokuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään 28 päivänä kesäkuuta 1993 annetun metsästyslain (615/1993) 87 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1236/1999:

1 §

Soveltamisala

Hallin ja itämeren norpan vuosina 2000 ja 2001 aiheuttamia saaliin menetyksiä (*hyljevahingot*) korvataan enintään 1 700 000 eurolla valtion talousarvion varoista sen mukaan, kuin jäljempänä säädetään.

2 §

Korvauksen saajat

Hyljevahingot korvataan kalastuslain (286/1982) 6 a §:n 1 momentissa tarkoitetulle ammattikalastajalle, joka on merkitty ammattikalastajarekisteriin.

3 §

Korvattava vahinko

Korvausta maksetaan hyljevahingosta, joka on aiheutunut verkko-, siima- ja rysäpyynnissä Suomen aluevesillä tai kalastusvyöhykkeellä. Korvausta maksetaan vain, mikäli korvauksen hakijalle aiheutuneet hyljevahingot ovat vähintään 20 prosenttia vuosina 1997—1999 saadun keskimääräisen saaliin määrästä.

Korvauksen maksamisen edellytyksenä on, että hakija ei ole tahallisesti myötävaikuttanut korvaushakemuksessa tarkoitetun hyljevahingon syntymiseen tai vahingon laajentumiseen eikä myöskään ole aiheuttomasti jättänyt suorittamatta sellaisia toimenpiteitä, joilla vahinko olisi voitu estää.

4 §

Vahingon arvioiminen

Työvoima- ja elinkeinokeskus arvioi alueittain, kalalajeittain ja pyyntimuodoittain sellaiset keskimääräiset vahinkoprosentit, jotka mahdollisimman hyvin vastaavat hallin ja itämeren norpan vuoksi saamatta jääneen tai vahingoittuneen saaliin osuutta arvioidusta kokonaissaaliista.

Keskimääräisiä vahinkoprosentteja arvioitaessa käytetään lähtökohtana Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen laatimia ajallisia ja alueellisia selvityksiä hallin ja itämeren norpan esiintymisestä ja niiden aiheuttamista saalisvahingoista, ammattikalastuksen saalis-tilastoja ja muita saatavilla olevia asiaan vaikuttavia tietoja.

Työvoima- ja elinkeinokeskuksen on ennen vahinkoprosentin vahvistamista kuultava ammattikalastajia edustavia paikallisia järjestöjä.

5 §

Korvauksen määrä

Ammattikalastajalle aiheutunut hyljevahinko lasketaan keskimääräisen vahinkoprosentin, kalastajan työvoima- ja elinkeinokeskukselle ilmoittamien kalastuspäivien lukumäärän, käytettyjen pyydysten lajin ja lukumäärän, keskimääräisten yksikkösaaliiden sekä vahinkovuonna asianomaisesta kalalajista saatujen ensikäden myyntihintojen keskiarvon perusteella.

Jos käytettävissä olevat varat eivät riitä 1 momentin mukaisten korvausten maksamiseen, vähennetään korvausten määrää kaikkien korvaussensaajien osalta prosentuaalisesti yhtä paljon.

6 §

Korvauksen hakeminen

Korvausta hyljevahingoista haetaan siltä työvoima- ja elinkeinokeskukselta, jonka toimialueella hakijan kotipaikka sijaitsee. Korvaushakemus tulee toimittaa työvoima- ja elinkeinokeskukselle viimeistään vuoden 2002 elokuun loppuun mennessä. Myöhästyneenä saapunutta hakemusta ei tutkita.

Korvaushakemuksesta tulee ilmetä hakijan henkilötiedot sekä osoite- ja maksuyhteystiedot. Hakemukseen tulee liittää myös valtuutus, joka oikeuttaa työvoima- ja elinkeinokeskuksen käyttämään hakijan antamien kalastuspäiväkirjanotteiden ja rannikkokalastuslomakkeiden tietoja hakijalle aiheutuneiden hyljevahinkojen laskemisessa.

Hakijan tulee työvoima- ja elinkeinokeskuksen pyynnöstä antaa muukin sellainen luotettava selvitys, jolla voi olla merkitystä korvaushakemuksen ratkaisemiselle.

7 §

Määrärahojen jakaminen

Työvoima- ja elinkeinokeskuksen tulee vuoden 2002 marraskuun loppuun mennessä toimittaa yhdistelmä vuosina 2000 ja 2001 aiheutuneista hyljevahingoista sekä niiden johdosta ehdotettujen korvausten määrästä maa- ja metsätalousministeriölle, joka osoittaa työvoima- ja elinkeinokeskukselle vahinkojen korvaamiseen käytettävissä olevat määrärahat.

8 §

Korvauksen myöntäminen, maksaminen ja takaisin periminen

Työvoima- ja elinkeinokeskus myöntää ja maksaa hyljevahinkokorvaukset maa- ja metsätalousministeriön osoittamista varoista ja ministeriön mahdollisesti antamien ohjeiden mukaisesti.

Korvausten myöntämisessä, maksamisessa ja perusteettomasti maksettujen korvausten takaisin perimisessä noudatetaan soveltuvin osin, mitä maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetussa laissa (1336/1992) säädetään.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat menettelytapoja koskevat ohjeet vahingon arvioimisesta sekä hyljevahinkokorvauksen laskemisesta ja maksamisesta.

9 §

Omavastuu

Korvausta maksetaan hyljevahingosta ainoastaan siltä osin kuin arvioidun vahingon määrä ylittää 250 euroa kalenterivuodessa.

3016

N:o 445

10 §

Voimaantulo- ja siirtymäsäännös

Tämä asetus tulee voimaan 10 päivänä kesäkuuta 2002 ja on voimassa 13 päivään toukokuuta 2003.

Helsingissä 30 päivänä toukokuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeri *Raimo Tammilehto*

Ennen tämän asetuksen voimaan tuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Kalastusneuvos Orian Bondestam

N:o 446

Valtioneuvoston asetus

kuljetusten alueellisesta tukemisesta annetun lain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta

Annettu Helsingissä 30 päivänä toukokuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä, säädetään kuljetusten alueellisesta tukemisesta annetun lain muuttamisesta 16 päivänä marraskuuta 2001 annetun lain (1008/2001) voimaantulosäännöksen nojalla:

1 §

Kuljetusten alueellisesta tukemisesta annetun lain muuttamisesta 16 päivänä marraskuuta 2001 annettu laki (1008/2001) tulee voimaan 10 päivänä kesäkuuta 2002.

Tämä asetus tulee voimaan 10 päivänä kesäkuuta 2002.

Helsingissä 30 päivänä toukokuuta 2002

Kauppa- ja teollisuusministeri *Sinikka Mönkäre*

Ylitarkastaja Markus Lounela

N:o 447

Valtioneuvoston asetus

kuljetusten alueellisesta tukemisesta annetun lain soveltamisalueesta annetun valtioneuvoston asetuksen 2 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä toukokuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä,

muutetaan kuljetusten alueellisesta tukemisesta annetun lain soveltamisalueesta 27 päivänä heinäkuuta 2000 annetun valtioneuvoston asetuksen (704/2000) 2 §:n 1 momentti seuraavasti:

2 §

De minimis -säännön perusteella, josta säädetään EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 69/2001, voidaan valtion varoista

maksaa kuljetustukea silloin, kun kuljetukset alkavat seuraavien kuntien alueelta:

— — — — —

Tämä asetus tulee voimaan 10 päivänä kesäkuuta 2002.

Helsingissä 30 päivänä toukokuuta 2002

Kauppa- ja teollisuusministeri *Sinikka Mönkäre*

Ylitarkastaja Markus Lounela

N:o 448

Valtioneuvoston asetus
kuljetusten alueellisesta tukemisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä toukokuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä säädetään kuljetusten alueellisesta tukemisesta 18 päivänä joulukuuta 1981 annetun lain (954/1981) 13 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 47/1997:

1 §

Kuljetusten alueellisesta tukemisesta annetussa laissa (954/1981) tarkoitettua kuljetustukea koskevia asioita käsittelevät työvoima- ja elinkeinokeskukset siten kuin tässä asetuksessa säädetään.

2 §

Kuljetustukea koskevan hakemuksen käsittelee ja kuljetustuen myöntää sekä kuljetusten alueellisesta tukemisesta annetun lain 15 §:ssä tarkoitetun ennakkotiedon antaa työvoima- ja elinkeinokeskus siten kuin niiden alueellisesta toimivallasta säädetään 3 §:ssä.

3 §

Kuljetusten alueellisesta tukemisesta anne-

Helsingissä 30 päivänä toukokuuta 2002

tussa laissa tarkoitettua kuljetustukea koskevat hakemukset toimitetaan sille työvoima- ja elinkeinokeskukselle, minkä toimialueelta kuljetus on alkanut.

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 10 päivänä kesäkuuta 2002. Asetusta sovelletaan kuljetuksiin, jotka alkavat 1 päivänä tammikuuta 2002 tai sen jälkeen.

Tällä asetuksella kumotaan kuljetusten alueellisesta tukemisesta 19 päivänä joulukuuta 1997 annettu asetus (1215/1997) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Kauppa- ja teollisuusministeri *Sinikka Mönkäre*

Ylitarkastaja Markus Lounela

N:o 449

Valtioneuvoston asetus saaristokuljetusten tukemisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä toukokuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä, säädetään kuljetusten alueellisesta tukemisesta 18 päivänä joulukuuta 1981 annetun lain (954/1981) 1 §:n 3 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1008/2001:

1 §

Alueiden kehittämisestä annetun lain (1135/1993) perusteella kehitysalueen I ja II tukialueeseen määrättyiltä muualla kuin Ahvenanmaan maakunnassa sijaitsevilta pysyvästi asutuilta, ilman kiinteää tieyhteyttä olevilta saarilta alkavista Suomessa suoritettavista tavarankuljetuksista (*saaristokuljetukset*) voidaan maksaa kuljetustukea valtion talousarviossa tarkoitukseen osoitetusta määrärahasta siten kuin tässä asetuksessa säädetään.

Saaristokuljetusten tukeen oikeutetuista taivoista ja kuljetuksista, ennakkotiedon antamisesta, valitusoikeudesta, tarkempien määräysten antamisesta sekä tuen valvonnasta, tarkastamisesta ja takaisinperinnästä on säädetty kuljetusten alueellisesta tukemisesta annetun lain (954/1981) 6 §:ssä, 7 §:n 1 momentissa, 8—9, 11, 12 a ja 15—19 §:ssä.

Saaristokuljetusten tukea maksetaan EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 69/2001 tarkoitettuna de minimis -tukena.

2 §

Saaristokuljetusten tukea maksetaan 1 §:ssä tarkoitetuilta alueilta alkavista vähintään 65 kilometrin pituisista kuorma-autokuljetuksista ja vesikuljetuksista toiselle saarelle tai mantereelle sekä näiden keskinäisistä ja rautatiekuljetusten kanssa tapahtuvista yhdistetyistä kuljetuksista. Hakemuksesta voidaan maksaa tukea lyhyemmistäkin kuljetuksista

kuin edellä on tarkoitettu, mikäli poikkeuksellisen korkeat kuljetuskustannukset tai muut erityiset olosuhteet sitä edellyttävät.

Tukea maksetaan myös yritysten omista kuljetuksista erillisinä tai 1 momentissa tarkoitettuihin kuljetuksiin yhdistettyinä kuljetuksina. Tukea yritysten omista kuljetuksista maksetaan enintään lähimpään mantereella sijaitsevaan kunnan keskustaajamaan tai lähimmälle rautatieasemalle saakka, ellei 6 §:ssä mainittu viranomainen erityisistä syistä toisin päättä.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa yhdistetyissä kuljetuksissa tukiprosentti määrätään koko kuljetusmatkan pituuden mukaan. Ulkomaille suuntautuvista kuljetuksista tukea maksetaan Suomessa suoritelta kuljetusmatkalta valtakunnan rajalle tai vientisatamaan.

3 §

Kuljetusmatkan pituutta määriteltäessä muunnetaan vesitse suoritettava matka maakuljetusmatkaksi siten, että normaaliolosuhteissa vesimatkaan käytettävä tunti vastaa 90 maantiekuljetuskilometriä. Odotusajan korvaamiseksi lisätään kuljetusmatkaan ensimmäistä vesimatkaa kohti 35 kilometriä ja kutakin seuraavaa vesimatkaa kohti edellisen vesimatkan odotusaikaa korvaava kilometrimäärä lisättynä 15 kilometrillä.

Kuljetuksesta, josta on maksettu kuljetustukea kuljetusten alueellisesta tukemisesta annetun lain nojalla, ei makseta tukea tämän asetuksen mukaan.

4 §

Saaristokuljetusten tuki maksetaan, mikäli kuljetusmaksu on ollut vähintään 8,40 euroa lähetykseltä ja kuljetusmaksujen yhteismäärä on puolivuotiskautena tai kalenterivuotena vähintään 336 euroa.

5 §

Saaristokuljetusten tuen määrä 4 §:ssä tarkoitettusta kuljetusmaksusta on:

Kuljetettu matka km	Tukiprosentti
65— 80	7
81— 100	9
101— 120	11
121— 140	14
141— 180	17
181— 220	20
221— 280	23
281— 360	26
361— 460	29
461— 580	32
581— 700	35
701— 800	38
801— 900	40
901—1 000	42
1 001—1 140	44
yli 1 140	46

6 §

Saaristokuljetusten tukea koskevan hakemuksen käsittelee ja tuen myöntää Pohjois-Pohjanmaan työvoima- ja elinkeinokeskus.

Tukea haetaan Pohjois-Pohjanmaan työvoima- ja elinkeinokeskukselta kultakin puolivuotiskaudelta erikseen viimeistään kahden

Helsingissä 30 päivänä toukokuuta 2002

Kauppa- ja teollisuusministeri *Sinikka Mönkäre*

kuukauden kuluessa kunkin kalenteripuolivuotiskauden päättymisestä. Jos kuljetusmaksujen yhteismäärä puolen vuoden ajalta jää alle 336 euron, mutta on kalenterivuodelta vähintään 336 euroa, on tukea koko kalenterivuodelta haettava kahden kuukauden kuluessa kalenterivuoden päättymisestä.

Hakemukseen on liitettävä kuljetuskirja tai muu 1 momentissa tarkoitettun viranomaisen hyväksymä selvitys siitä kuljetuksesta, johon tukea haetaan. Lisäksi hakijan tulee toimittaa muitakin hakemuksen ratkaisemista varten tarpeellisia tietoja ja selvityksiä. Yritysten omista kuljetuksista vaadittavista selvityksistä antaa 1 momentissa tarkoitettu viranomainen tarkemmat ohjeet.

7 §

Kauppa- ja teollisuusministeriö voi tarvittaessa antaa ohjeita tämän asetuksen soveltamisesta.

8 §

Tämä asetus tulee voimaan 10 päivänä kesäkuuta 2002. Asetusta sovelletaan kuljetuksiin, jotka alkavat 1 päivänä tammikuuta 2002 tai sen jälkeen.

Tällä asetuksella kumotaan saaristokuljetusten tukemisesta 28 päivänä huhtikuuta 1982 annettu valtioneuvoston päätös (311/1982) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ylitarkastaja Markus Lounela

N:o 450

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**kolmansista maista tuotavasta hunajasta**

Annettu Helsingissä 31 päivänä toukokuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1192/1996) 2 ja 5 §:n nojalla:

1 §

Tarkoitus ja soveltamisala

Tämän asetuksen tarkoituksena on turvata Euroopan unionin ulkopuolisista maista (*kolmannet maat*) Suomeen tuotavan, elintarvikkeeksi tarkoitetun hunajan elintarvikehygieeninen laatu sekä estää eräiden eläintautien leviäminen maahan kyseisen maahantuonnin yhteydessä.

Asetusta sovelletaan myös hunajaan, joka tuodaan Suomeen kolmansista maista toisen jäsenvaltion kautta ja joka rajatarkastetaan toisen jäsenvaltion eläinlääkinnällisellä rajatarkastusasemalla, mutta jonka ensimmäinen vastaanottava laitos on Suomessa.

Asetuksessa säädetään ehdoista, joilla hunajaa saadaan tuoda Suomeen kolmansista maista.

Kolmansista maista Suomeen tuotavan hunajan eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta säädetään erikseen.

Tätä asetusta ei sovelleta hunajaan, joka:

- 1) tuodaan maahan laivaliikenteen muonitusta varten;
- 2) kuljetetaan Suomen alueen kautta kolmanteen maahan; taikka
- 3) tuodaan Suomeen varastoitavaksi väliaikaisesti ennen kuljetusta kolmanteen maahan.

2 §

Suhde eräisiin säädöksiin

Hunajalle asetettavista vaatimuksista säädetään lisäksi elintarvikelaissa (361/1995) ja sen nojalla annetuissa säännöksissä.

3 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *hunajalla* elintarviketta, jonka hunajamehiläinen on tuottanut kukkien medestä tai kasvien elävien osien eritteistä ja jota mehiläiset keräävät, muuntavat tai yhdistelevät tiettyjen itsestään peräisin olevien aineiden kanssa, varastoivat sekä jättävät kypsymään hunajakennoihin;
- 2) *laivaliikenteen muonituksella* Suomen ja muun valtion välisessä, jäsenvaltioiden rannikkoalueiden ulkopuolelle liikennöivässä laivaliikenteessä miehistön ja matkustajien matkan aikana nautittavaksi tarkoitettuja elintarvikkeita;
- 3) *jäsenvaltiolla* Euroopan unionin jäsenvaltiota;
- 4) *viejämaalla* kolmatta maata, josta hunaja tuodaan Suomeen; sekä
- 5) *komissiolla* Euroopan yhteisöjen komissiota.

Neuvoston direktiivi 92/118/ETY (31992L0118); EYVL N:o L 62, 15.3.1993, s. 49
 Komission päätös 94/278/EY (31994D0278); EYVL N:o L 120, 11.5.1994, s. 44
 Neuvoston direktiivi 96/90/EY (31996L0090); EYVL N:o L 13, 16.1.1997, s. 24
 Neuvoston direktiivi 97/78/EY (31997L0078); EYVL N:o L 24, 30.1.1998, s. 9
 Komission päätös 2001/158/EY (32001D0158); EYVL N:o L 57, 27.2.2001, s. 52
 Komission päätös 2001/700/EY (32001D0700); EYVL N:o L 256, 25.9.2001, s. 14
 Komission päätös 2002/337/EY (32002D0337); EYVL N:o L 116, 3.5.2002, s. 58

4 §

Tuonti yksityiskäyttöön sekä diplomaattisten edustustojen käyttöön

Tämän asetuksen 7 §:n 2 momenttia, 8 §:ää ja 9 §:n 2 momenttia ei sovelleta

1) enintään yhden kilon suuruiseen erään hunajaa, jonka yksityishenkilö tuo maahan omaan käyttöönsä tai joka on lähetetty yksityishenkilölle hänen yksityistaloudessaan käytettäväksi; eikä

2) hunajaan, joka tuodaan diplomaattisten edustustojen tai diplomaattisia oikeuksia nauttivien kansainvälisten järjestöjen omaan käyttöön.

5 §

Tuonnin yleiset edellytykset

Hunaja ei saa aiheuttaa vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle.

Hunajan on täytettävä eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieniasta annetun lain (1195/1996) ja sen nojalla annettujen säännösten vaatimukset.

6 §

Tuonnin erityiset edellytykset

Hunajaa saadaan tuoda tämän asetuksen liitteessä luetelluista maista.

Tuonnin ehtona on, että:

1) hunaja on peräisin laitoksesta, jonka viejämään toimivaltainen viranomaisen on rekisteröinyt; ja

2) hunajan mukana on komission tai maa- ja metsätalousministeriön elintarvike- ja terveysosaston hyväksymän mallin mukainen terveystodistus. Terveystodistusta ei kuitenkaan vaadita Norjasta tuotavalle hunajalle.

7 §

Tuontiasiakirjat

Edellä 6 §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen terveystodistuksen on oltava alkuperäinen, numeroitu, yhdelle paperiarkille laadittu ja tämän asetuksen säännösten mukaisesti täytetty. Todistus on laadittava vä-

hintään yhdellä eläinlääkinnällisen rajatarkastuksen suorittavan jäsenmaan virallisista kielistä. Jos Suomeen tarkoitettu tuontierä tuodaan Suomessa sijaitsevan eläinlääkinnällisen rajatarkastusaseman kautta, saadaan todistus laatia myös englannin kielellä.

Terveystodistuksen allekirjoittaa ja päivää se viejämään toimivaltaisen viranomaisen edustaja, joka on vastuussa siitä, että hunaja täyttää tämän asetuksen 9 §:n mukaiset vaatimukset. Todistuksessa on oltava toimivaltaisen viranomaisen edustajan nimi, virka-asema ja allekirjoitus sekä toimivaltaisen viranomaisen virallinen leima. Allekirjoituksen ja leiman on oltava erivärisiä kuin todistukseen painettu teksti.

8 §

Asiakirjojen ja todistusten säilyttäminen

Maahantuojan on säilytettävä kaikki tässä asetuksessa tarkoitetut asiakirjat ja todistukset vähintään kahden vuoden ajan maahantuonnista.

9 §

Eläintauti- ja terveystilanteen muutos

Sen estämättä, mitä tässä asetuksessa säädetään, on noudatettava niitä erillisiä suojapäätöksiä, jotka maa- ja metsätalousministeriö tai sen elintarvike- ja terveysosasto taikka komissio antaa viejämään eläintauti- tai terveystilanteen muutosten vuoksi.

10 §

Rangaistussäännökset

Rangaistuksesta tämän asetuksen 4—9 §:n rikkomisesta säädetään eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta annetussa laissa ja rikoslaissa.

11 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä kesäkuuta 2002.

3024

N:o 450

Tällä asetuksella kumotaan kolmansista maista tuotavasta hunajasta 14 päivänä helmikuuta 1997 annettu maa- ja metsätalousministeriön päätös (168/1997) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Helsingissä 31 päivänä toukokuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeri *Raimo Tammilehto*

Eläinlääkintötarkastaja Outi Tyni

LIITE

Hunajaa saadaan tuoda alla mainituista maista.

Argentiina	Kanada	Norja	Turkki
Australia	Kroatia	Puola	Unkari
Brasilia	Kuuba	Romania	Uruguay
Bulgaria	Kypros	Sambia	Uusi-Seelanti
Chile	Liettua	San Marino	Vietnam
El Salvador	Malta	Slovakia	Viro
Guatemala	Meksiko	Slovenia	Yhdysvallat
Intia	Moldova	Tansania	
Israel	Nicaragua	Tsekki	

N:o 451

Ulkoasiainministeriön ilmoitus

rangaistussäännöksistä, joita sovelletaan rikottaessa neuvoston asetusta tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi

Annettu Helsingissä 27 päivänä toukokuuta 2002

Ulkoasiainministeriö ilmoittaa eräiden Suomelle Yhdistyneiden Kansakuntien ja Euroopan unionin jäsenenä kuuluvien velvoitusten täyttämisestä annetun lain (659/1967) 2 a §:n 2 momentin nojalla, että rangaistus seuraavan terrorisminvastaisen asetuksen rikkomisesta säädetään rikoslain 46 luvun 1—3 §:ssä: neuvoston asetus (EY) N:o 2580/2001, tiettyihin henkilöihin ja yhteisöi-

hin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi; EYVL N:o L 344, 28.12.2001, s. 70. Menettämisseuraamuksista säädetään rikoslain 10 luvussa.

Neuvoston asetus on tullut voimaan sinä päivänä, jona se on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

Helsingissä 27 päivänä toukokuuta 2002

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

Lainsäädäntösihteeri Anna Sotaniemi